

THẦN DƯỢC

TV nhà tôi không bao giờ tắt. Người ta xem TV để mở rộng kiến thức, còn nhà tôi coi TV để sưởi ấm cái phòng khách và làm từ thiện cho công ty điện SCE

Dẫu muốn hay không tôi cũng phải nuốt cho trôi mấy cái quảng cáo rẻ tiền lè nhè suốt ngày, thét rồi thuộc lầ lầ lúc nào không biết. Nếu học ESL mà nhớ được như vậy, chắc tôi không dốt như ngày nay.

Nghe hoài sinh bực, tôi định viết bài vạch trần cái trò bịp bợm của mấy ông “Bác sĩ” gõ leng keng, chuyên nghề đấm bóp thành “Bác Sĩ bào chế thần dược để thành triệu phú. Nhưng tôi nghĩ lại, chắc không có đài TV hoặc một tờ báo nào nhận đăng bài của tôi đâu, vì nếu công chúng thức tỉnh, không mua thuốc dỏm nữa, các hãng thuốc sập tiệm, thì họ lấy đâu ra quảng cáo mà sống?

Làm sao mà nuốt được khi nghe quảng cáo “thuốc” Đông Trùng Hạ Thảo thu hoạch trên vùng núi cao hiểm trở ở tận Tây Tạng, đem về bào chế theo tiêu chuẩn Mỹ để chỉ bán trong mấy tiệm thuốc Bắc Việt Nam, lại on sale mua một tặng một!!

Có nhiều ông bà nổi tiếng trong cộng đồng người Việt đã bán rẻ lương tâm và danh dự của mình làm “cò môi” cho bọn cá mập. Trong đó có một ông trí thức quảng cáo một sản phẩm tân tiến, kết quả của “sự hợp tác của 3 quốc gia Úc, Mỹ, Đại Hàn”, để chế ra .....“thuốc gọi đầu”!!!

Tệ hơn, còn có cái ông bà gì đó, dám lấy cái danh dự của mình để chứng minh là “thuốc” đau khớp có hiệu quả tốt trên cá nhân mình. Họ đều là người có trình độ, nhận tiền để xúi người làm bậy, chứ đại gì làm con chuột bạch, để thử nghiệm mấy cái đồ dỏm này trên cá nhân mình.

Có cô Xương Ngôn Viên, quảng cáo mỹ phẩm làm bằng “tinh chất hạt trai”, “bột kim cương”. Tội nghiệp cho Cô, chắc cô học luật nhiều nên dốt đặc củ khoai về hóa học. Hạt trai và kim cương thuộc loại khoáng chất thì làm gì có tinh chất?!! Kim cương là tinh thể của than ròn, không có phản ứng hóa học với các hóa chất (inert) thì làm làm sao có thể giúp cho sản phẩm làm đẹp của cô?!! Lần sau làm ơn nhớ đọc cho kỹ lời quảng cáo trước khi nhận lời.

Dùng tên tuổi mình để làm quảng cáo là chuyện thường tình. Michael Jordan lợi tức quảng cáo hàng năm lên tới \$100 triệu. Tiger Wood kiếm \$55 triệu. Nhưng họ dùng tên tuổi mình để đem sự chú ý đến sản phẩm mà mình quảng cáo, chứ không ai dùng danh dự mình để bảo đảm món hàng dỏm là thứ thiệt! Không biết mấy vị trí thức nhưng chậm hiểu VN bị chúng gạt, hay họ tình

nguyện bán rẻ lương tâm và danh dự của mình, để hòa theo bọn con buôn, lường gạt người đồng hương nhẹ dạ?

Có vô số kẻ hàng dỏm loại này. Nào là “Đông trùng hạ thảo”, “Rêu Hoàng Hậu”, “Bạch Liên Trà”, “Nấm Linh Chi”, ... Từ cổ chí kim, có ai nghe đến mấy cái tên lạ quắc này bao giờ, không biết họ lượm được ở đâu, đem về quảng cáo rần rộ, “hồ biến” thành thần dược, bán như tôm tươi.

Với một chút “động não”, có ai tin một loại thuốc có thể trị bá bệnh, mà toàn là các bệnh nan y??? Đố ai tìm được một loại thuốc Tây trị bệnh cao máu, cao mỡ, tiểu đường, đồng thời ngăn ngừa ung bướu, chống ung thư, tăng cường miễn nhiễm phòng ngừa bệnh tật...?!!! Chỉ cần một loại thuốc này thôi là đủ để thay thế cho cả một hệ thống y khoa tân tiến ngày nay.

Nếu thật sự có ai khám phá ra cách ngừa hoặc chữa bệnh ung thư, làm mọc tóc vĩnh viễn, thì đã là một vĩ nhân của nhân loại, và đã là triệu phú qua đêm, khỏi chơi cái trò quảng cáo lường gạt này chi cho mệt.

Để cạnh tranh quảng cáo cho nổi hơn các đối thủ, các “tác giả” nghĩ ra các quảng cáo nghe nổ như sấm, nhưng ngây ngô như con nít. Thí dụ: sản phẩm được tinh chế từ “mầm tế bào gốc của nhau trứng cá hồi”. Chu choa ơi! Nhau chỉ có ở động vật có vú, lúc có con. Cá Hồi làm gì có nhau, mà đây là nhau của trứng cá !!! Hơn nữa, sản phẩm còn ghê gớm hơn nhiều, làm từ “mầm tế bào gốc”(stem cell)!!! Chỉ một câu thôi, nó hàm chứa tất cả (sự ngu xuẩn!) những chất liệu kỳ diệu của y khoa, thuốc tiên mà !!!.

Đám lang băm nhăm vào nhu cầu của bệnh nhân để chế ra sản phẩm. Gia đình nào có thân nhân bị mắc bệnh nan y, Bác sĩ chạy, chuyện xí cô hồn vài trăm bạc mua “”thần dược” về xài thử cầu may là chuyện nhỏ. Tuổi già da nhăn, da xệ, không đủ tiền đi căng da mặt, xài sản phẩm Collagen vừa rẻ vừa dễ dàng. Mỗi nạn nhân cúng cho lang băm vài trăm, đủ cho họ làm giàu.

Phong trào thuốc tiên đang đánh mạnh vào các thành phần “no cơm rửng mỡ”.

Ngày xưa còn nghèo, không đủ cơm ăn cho no, thì lấy đâu ra mỡ mà rửng? Bây các cụ có check “Obama” gởi tận nhà băng, các mẹ giữa móng, tiền “bo” rủng rỉnh. Giàu sang sinh lễ....mễ, chuyện nợ kia cho vui về cuộc đời!

Các cụ tuy “ lực bất tòng tâm” nhưng tim còn rộn rã, lâu lâu mới được sở lòng về Việt Nam để “ cứu đói giảm nghèo” cho mấy em chân dài, chém cha cũng dẫu dưới gầm giường một hai chai Đông trùng Hạ thảo để xài thử cầu may. Mấy mẹ sồn sồn, điện nước bất thường, đầm khô cỏ cháy, đặt hy vọng vào sữa ong chúa sẽ làm mượt da, mát thịt, đầm ướt cỏ tươi. Mỗi mẹ đóng hụi chết mỗi tháng vài chục thôi, cũng đủ giúp các “Bác sĩ” gõ leng keng thành triệu phú.

Ai có đi "Bác sĩ Đông y dỏm" khám bệnh, thế nào cũng lòi ra bệnh “yếu”: Yếu tim, yếu gan, yếu phổi, yếu phèo... cho nên sinh ra hàng trăm thứ thuốc bổ: bổ tim, bổ gan, bổ phổi, bổ phèo...! Với Tây Y, có bệnh thì chữa, không bệnh thì đi về, không có chuyện “yếu”. Nếu “Yếu” cần uống thuốc “bổ” thì còn có lý, nhưng không “yếu” uống thêm thuốc cho “bổ” thì bó tay, hết bàn !!

Chuyện thần dược xưa như trái đất. Sâm, nhung, mật gấu, sừng tê giác, ngọc dương hải cẩu đã xưa rồi. Gần đây có phong trào nào Noni, sữa ong chúa, nấm Linh Chi, đang đi vào quên lãng. Hiện tại đang rần rộ phong trào mới đang hốt bạc: Đông trùng hạ thảo, Rong biển, Collagen và tế bào gốc. Bà con lẹ tay mua đi vì giá còn cao, nếu chậm tay sẽ mất giá, quý vị mất đi cơ hội làm từ thiện đó.

Thần dược phải là hàng quý hiếm. Lên núi cao tìm Đông trùng hạ Thảo, hái Sâm, hái nấm Linh Chi, lặn dưới bể sâu hái rong biển Rêu hoàng Hậu, leo vách núi cheo leo thu hoạch Yến sào.... (chỉ có vua chúa ngày xưa mới có mà xài), bây giờ bán đầy chợ Việt Nam, giá rẻ như bèo, lại

đang On Sale bao nhiêu cũng bán. Đồ quý hiếm không bao lâu sẽ không quý hiếm nữa. Sâm Đại Hàn nay được trồng như củ cải. Đông trùng hạ thảo, nuôi cấy như làm giá. Nấm Linh Chi trồng như nấm mèo, nấm rơm.

Theo thống kê, (Nếu không biết dùng thuốc quý hiếm) tuổi thọ bình quân toàn cầu năm 2010-2013 là 71.0 tuổi, Vua chúa ngày xưa được dùng thuốc quý hiếm nên tuổi thọ các ngài trên dưới 40!! Có cụ ngày nay có phương tiện sống như vua chúa ngày xưa, dùng các bí quyết gia truyền để mang tuổi thọ của mình xuống 40. OK. Nếu đó là nguyện vọng của các cụ. Không ai dám cản.

Ai quảng cáo thế nào thì mặc họ, nghe hay không là quyền của chúng ta, đừng để mình bị mắc lừa bởi bọn con buôn. Chúng ta phải biết rằng những sản phẩm đang được (bác sĩ đông y dõm) quảng cáo rầm rộ là “thuốc” để trị bệnh đều là “dinh dưỡng phụ trợ” (Dietary supplement) được ghi chép rõ ràng trên nhãn hiệu của hộp. Quảng cáo “chất dinh dưỡng phụ” là “thuốc” để trị bệnh là hướng dẫn sai lầm, vi phạm tội lường gạt.

Có ông chủ đài TV, chuyên bán thuốc dõm, tuyên bố thuốc là “thuốc” của ngài bán, được USDA và FDA cho phép (approved). Đây là quảng cáo lường gạt. Theo luật, nhà sản xuất và nhà phân phối phải ghi danh (register) với cơ quan FDA (Food and Drug Administrator), nhưng không bắt buộc phải có giấy phép để sản xuất hoặc bán các sản phẩm này. Nhãn hiệu (label) cũng phải cầu chứng.

Các ngài ma giáo dùng chữ cho phép (approved) thay vì ghi danh (registered).

Còn cơ quan USDA (United State Department of Agriculture) không có liên hệ gì đến mấy thứ dõm này, để tên vào cho nó xôm tụ mới gạt được người ta chứ!!!.

Theo qui chế về dinh dưỡng phụ trợ, nhà phân phối có quyền tùy ý phát biểu thế nào cũng được, về sản phẩm của mình trên nhãn hiệu cầu chứng, thí dụ: trị bá bệnh, bảo đảm có kết quả 100%, không có phản ứng phụ (điều này đúng, vì nếu sản phẩm làm toàn bằng bột mì thì làm gì có phản ứng phụ), nhưng phải có đính kèm câu sau đây, thường được in bằng chữ rất nhỏ để khó đọc hoặc không ai để ý đến: “These statements have not been evaluated by the Food and Drug Administration. This product is not intended to diagnose, treat, cure or prevent any disease.” Xin tạm dịch: “Những phát biểu trên không được FDA kiểm nghiệm. Sản phẩm này không có ý định để chẩn đoán, điều trị, chữa lành, hoặc phòng chống bất cứ bệnh tật nào.

Nếu có ai thưa kiện bị lường gạt, nhà sản xuất đưa nhãn hiệu có cầu chứng ra mà bảo: Nhãn hiệu ghi chú quá rõ ràng: Sản phẩm này không phải thuốc thang chữa trị gì cả. Làm ơn chóng mắt lên đọc giùm. Ai ngu bỏ tiền mua thì ráng chịu, chớ có than van!!!. Ha, Ha, Ha.

Chín Cầu Tre

